

Arrest

nr. 66 230 van 5 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 juni 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 augustus 2010, verklaart er zich op 25 augustus 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 10 mei 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Lismir, gemeente Fushë Kosovë. U bent Kosovaars staatsburger. Tijdens de oorlog in Kosovo in 1999 maakte u traumatiserende gebeurtenissen mee. In het dorp waar u woonde moest u op bevel van Serviërs gedurende één uur uw huis in en uit lopen. Vervolgens moest u zich verplaatsen naar het treinstation om met de trein naar Stankovec (Macedonië) te reizen. Tijdens de rit werd u mishandeld. Tot het einde van de oorlog verbleef u in Macedonië. U kampte toen al met psychische problemen. In oktober 2002 bevond u zich in een café

in Lismir samen met uw neef, H., toen er onverwachts vier personen binnenkwamen. Iedereen in het dorp kende ze als misdadigers en ze hadden een conflict met H. A.E., de leider van de bende, heeft toen een mes in de rug van uw neef gestoken. U en uw neef, D., brachten H. naar het ziekenhuis in Prishtinë, waar hij aan zijn verwondingen overleed. De belagers werden opgepakt. Een rechtszaak werd opgestart, maar u werd niet gedagvaard omwille van uw jonge leeftijd. In 2003 werden de vier personen veroordeeld tot gevangenisstraffen. Drie van hen zijn ondertussen vrijgelaten maar de dader, A., zit nog steeds in de gevangenis. Na deze gebeurtenis raadpleegde u vanaf 2002 tot 2007 meermaals de huisarts omdat uw psychische problemen door het incident verergerd waren. Sinds 2007 ging u regelmatig naar een neuropsychiater in Prishtinë. Hij startte een behandeling en schreef u medicatie voor. De arts raadde u aan naar het buitenland te gaan voor verdere behandeling. Omwille van uw medische toestand en omdat u schrik heeft dat A. u iets zou aandoen na zijn vrijlating besliste u om uw land te verlaten. U verliet Kosovo op 17 augustus 2010 en kwam aan in België op 21 augustus 2010, waar u op 25 augustus 2010 een asielaanvraag indiende. In België bent u in 2010 op consultatie geweest bij een huisarts en een psycholoog. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart dd. 29 januari 2009, een kopie van een attest van woonst, een medisch attest dd. 20 juli 2010 waarin verklaard wordt dat u sinds september 2007 tot juli 2010 opgevolgd werd wegens PTSD (Post Traumatic Stress Disorder) in de polikliniek 'Phoenix' in Prishtinë, een kopie van een medisch attest dd. 25 februari 2011 afgeleverd door dokter Reusens, psychiater, waarin verklaard wordt dat u zich aanbood bij hem omwille van psychische problemen, een geneesmiddelenvoorschrift afgeleverd door dokter Reussens, en een rouwadvertentie voor H.G."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- tal van lacunes en tekortkomingen in de verklaringen van verzoeker ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen zodat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan zijn bewering als zou hij sinds 1999 lijden aan PTSD en hiervoor sinds 2002 behandeld zijn;
- de ingeroepen vrees van verzoeker dat de moordenaar van zijn neef hem na zijn vrijlating zou kunnen lastigvallen in Kosovo is louter hypothetisch. Bovendien rijzen ernstige twijfels over de aanwezigheid van verzoeker tijdens het incident;
- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij in geval van mogelijke problemen in de toekomst geen beroep of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor verzoeker een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;
- er zijn in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoeker is van mening dat hij vlugger zal genezen in het buitenland dan in Kosovo waar hij steeds maar geconfronteerd blijft met de slechte herinneringen van de oorlog en van de moord op zijn neef. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal om bij het nemen van de bestreden beslissing ook geen rekening te hebben gehouden met de vaststelling dat in Kosovo de bescherming door de lokale autoriteiten niet gegarandeerd is en verwijt hiervoor naar een citaat uit het rapport 'Kosovo Country Report on Human Rights Practices for 2011' van het U.S. Department of State van 8 april 2011 wat volgens verzoeker recentere informatie zou omvatten dan de door het Commissariaat-generaal gebruikte informatie. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal de bestreden beslissing niet afdoende te hebben gemotiveerd en de zorgvuldigheidsplicht te hebben geschonden.

Verzoeker stelt dat hij in geval van terugkeer naar Kosovo opnieuw zou geconfronteerd worden met gruwelijke oorlogsherinneringen en de moord op zijn neef wat volgens hem een onmenselijke

behandeling uitmaakt. Uit de bestreden beslissing blijkt volgens verzoeker geenszins duidelijk dat de commissaris-generaal zijn asielaanvraag op afdoende manier heeft getoetst aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

2.3. Verzoekers asielaanvraag berust uitsluitend op zijn medische situatie enerzijds en de vrees dat A. de moordenaar van zijn neef hem iets zou aandoen na zijn vrijlating uit de gevangenis anderzijds.

2.4. Verzoeker dient zich voor de beoordeling van zijn medische problemen te beroepen op de hiertoe geëigende procedure; meer bepaald dient hij een aanvraag van machtiging tot het verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het was immers duidelijk de bedoeling van de wetgever in een verschillende procedure te voorzien voor ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf dienen aan te vragen, enerzijds en andere personen, die de subsidiaire beschermingsstatus aanvragen en van wie de situatie in het kader van de asielpcedure wordt onderzocht, anderzijds. De voorbereidende werken stellen hierover: "(...) *Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder toepassing van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die ernstig ziek zijn via de asielpcedure te behandelen en dit om de volgende redenen: - De asielinstanties beschikken niet over de vereiste competenties om de medische situatie van een vreemdeling of de medische omkadering in het land van oorsprong of het land waar zij kunnen verblijven, in te schatten; (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstige zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielpcedure wordt onderzocht. (...)*". (Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 9-10).

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in zijn arrest nr. 95/2008 van 26 juni 2008 dat het verschil in behandeling niet zonder redelijke verantwoording is. Het motiveerde dat dit verschil op een objectief criterium berust, namelijk of de aanvraag wordt ingediend door een vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of van verblijf, dan wel door een vreemdeling die een reëel risico loopt op andere ernstige schade. Een aanvraag in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet sluit inderdaad niet uit dat de aanvrager daarnaast om subsidiaire bescherming verzoekt op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zij het gesteund op andere dan medische gronden.

2.5. Voor wat betreft verzoekers vrees voor de moordenaar van zijn neef kan vooreerst worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat het incident waarbij zijn neef werd neergestoken plaatsvond op een vrijdag in oktober 2002 en dat hij drie dagen later werd begraven (gehoorverslag, 11-15) terwijl in de door verzoeker zelf neergelegde rouwadvertentie wordt vermeld dat zijn neef overleden is op maandag 20 januari 2003 en zeven dagen later werd begraven. Bovendien kan uit de rouwadvertentie geenszins worden afgeleid dat hij vermoord werd en legt verzoeker hieromtrent ook geen enkel begin van bewijs neer. Daargelaten deze vaststelling die de geloofwaardigheid van het relaas ernstig hypothekeert stelde de bestreden beslissing terecht vast dat deze vrees van verzoeker louter hypothetisch is en verzoeker hoe dan ook in geval van mogelijke problemen op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat hij geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige nationale en internationale

overheden. Uit de bestreden beslissing blijkt immers dat de politie anno 2011 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de "Law on Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter in overeenstemming gebracht met de internationale standaarden betreffende politiewerk. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Anno 2010-2011 blijken er in Kosovo overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet dan ook redelijke maatregelen getroffen te zijn ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

3.1. Gelet op het voorgaande komen de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij.

3.2. Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 4 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 4

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 4 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER